

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. május 16.
(OR. en)

9307/23

EDUC 161
JEUN 86
SOC 314
EMPL 205

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	A Tanács következtetései az oktatás és képzés terén az automatikus kölcsönös elismerés megvalósítása érdekében teendő további lépésekről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács (Oktatás, Ifjúság, Kultúra és Sport) a 2023. május 16-i ülésén jóváhagyott.

**A Tanács következtetései az oktatás és képzés terén az automatikus kölcsönös elismerés
megvalósítása érdekében teendő további lépésekről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI szilárd politikai elkötelezettségét az európai oktatási térség 2025-ig
történő megvalósítása iránt, és EMLÉKEZTET a mellékletben foglalt politikai háttérre;

HANGSÚLYOZZA, hogy:

1. Az Európa Tanács és az UNESCO által kidolgozott, 1997-ben elfogadott, a felsőoktatási
képesítéseknek az európai régióban történő elismeréséről szóló egyezmény (a lisszaboni
elismerési egyezmény) és a hozzá kapcsolódó kiegészítő dokumentumok jogi keretet
biztosítanak a felsőfokú és a felsőoktatáshoz hozzáférést biztosító felső középfokú
képesítések elismeréséhez. A szakképzés területén a tagállamok elkötelezték magukat a
koppenhágai folyamat, vagyis a kölcsönös bizalmat, az átláthatóságot, valamint a képesítések
és a kompetenciák elismerését elősegítő megerősített együttműködés mellett.

2. E jogi keretre építve a felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről szóló, 2018. november 26-i tanácsi ajánlás¹ ambiciózus és világosan meghatározott, 2025-ig teljesítendő célokat tűz ki a tagállamok elé. A Tanács különösen azt ajánlotta a tagállamoknak, hogy:
- hajtsák végre az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megvalósuljon a külföldön szerzett felsőfokú képesítések és a felsőfokú oktatási szinten külföldön töltött tanulmányi időszakok eredményeinek automatikus kölcsönös elismerése,
 - történjen jelentős előrelépés a felsőoktatásban való részvételre feljogosító felső középfokú oktatási és képzési képesítések és a felső középfokú oktatás és képzés során külföldön eltöltött tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének megvalósítása terén.
3. „A képesítések automatikus kölcsönös elismerése” és „a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek automatikus kölcsönös elismerése” fogalommeghatározását – mind a felsőfokú oktatási, mind a felső középfokú oktatási és képzési szint tekintetében – a 2018. évi ajánlás melléklete tartalmazza, és az teljes mértékben alkalmazandó e tanácsi következtetésekre;

¹ HL C 444., 2018.12.10., 1. o.

TUDATÁBAN VAN ANNAK, HOGY:

1. Nem lehetséges valódi európai oktatási térséget létrehozni annak felismerése nélkül, hogy a képesítéseknek és a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek automatikus kölcsönös elismerése a tanulási célú mobilitás előmozdításának egyik alapvető építőeleme. Ha az elismerés nem automatikus, az adminisztratív terheket róhat az intézményekre, az oktatási és képzési szolgáltatókra és a tanulókra egyaránt, ezáltal kihat a méltányos és minőségi oktatáshoz és képzéshez az egész életen át tartó egyenlő hozzáférésre, és akadályozza a mobilitást, valamint a személyes, az állampolgári és a szakmai fejlődéshez, továbbá a foglalkoztathatóság javításához szükséges transzverzális készségek és kompetenciák elsajátítását. Ahhoz, hogy az Európai Unió megőrizze és növelje versenyelőnyét, döntő fontosságú maradéktalanul kiaknázni az európai oktatási térségben rejlő lehetőségeket, annak érdekében, hogy a tanulók a lehető legnagyobb mértékben élhessenek minden oktatási és képzési lehetőséggel szerte az EU-ban.
2. Az átláthatóságot elősegítő, és ezáltal a bizalmat fokozó intézkedések elengedhetetlenek ahhoz, hogy elő lehessen mozdítani a képesítéseknek és a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek az automatikus kölcsönös elismerését a felsőoktatásban és a felső középfokú oktatásban és képzésben (beleértve az általános oktatást és a szakképzést is). Az automatikus kölcsönös elismerés sikeres megvalósítása az európai oktatási térségen és az európai felsőoktatási térségen belül a nagyobb átláthatóság és bizalom irányába tett előrelépés felgyorsításán és fenntartásán múlik.
3. A tagállamok és az Európai Bizottság sikeresen együttműködtek egy sor eszköz biztosítása érdekében, és a bolognai folyamat keretében jelentős lépésekre került sor annak érdekében, hogy eszköztárat biztosítsanak a tagállamok számára ahhoz, hogy az automatikus kölcsönös elismerés gyakorlati lehetőséggé váljon a felsőoktatásban. Ezen eszközök közé tartoznak többek között a felsőoktatás minőségbiztosításának európai sztenderdjei és irányelvei (ESG), az oklevélmelléklet, az európai felsőoktatási minőségbiztosítási nyilvántartás (EQAR), a háromciklusú felsőoktatási rendszer és az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (ECTS).

4. Fontos lépések történtek a szakképzés területén is, többek között a koppenhágai folyamat és különösen a Szakképzés Európai Minőségbiztosítási Referenciakerete (EQAVET) révén.
5. A Felsőfokú Tanulmányok és Oklevelek Elismerésével Foglalkozó Nemzeti Információs Központok (NARIC-ok) hálózata központi szerepet játszik a képesítések automatikus kölcsönös elismerésének európai megvalósításában, különösen a felsőoktatásban, mivel a NARIC-ok fontos forrást jelentenek a tudás, az információk és a bevált gyakorlatok tekintetében az automatikus kölcsönös elismeréssel foglalkozó valamennyi szereplő számára.
6. Az EU-n belüli automatikus kölcsönös elismerésre vonatkozó kétoldalú, többoldalú és regionális megállapodások erősíthetik a bizalmat és az átláthatóságot, támogathatják az automatikus kölcsönös elismerést, és inspirációt nyújthatnak a szélesebb körű európai együttműködéshez a 2018. évi ajánlás végrehajtása céljából;

ÜDVÖZLI a Bizottság 2023. február 23-i, a Tanácsnak címzett jelentését a felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről szóló tanácsi ajánlás végrehajtásáról², és MEGJEGYZI különösen, hogy:

² COM(2023) 91 final.

1. Bár a képesítések automatikus kölcsönös elismerése nem jelenti a további tanulmányokra való automatikus felvételt, továbbra is állnak még fenn kihívások a további tanulmányokra való jelentkezésre való jogosultság (azaz az elismerés) és egy adott képzésre vagy programra való felvétel közötti különbségtétellel kapcsolatban. A Bizottság jelentése megállapítja továbbá, hogy intézményi szinten e kihívásoknak több oka is lehet, ideértve azt is, hogy az automatikus kölcsönös elismerés fogalmát gyakran félreértik, és hogy az elismerés és a felvétel gyakran összefonódik, ami néha következtetlenségeket eredményez a döntéshozatalban. Az automatikus kölcsönös elismerésre vonatkozó következetes megközelítések hiánya esetén az eredmény sokféle és összetett folyamatok kialakulása lehet, ami alááshatja a képesítések zökkenőmentes, méltányos és átlátható automatikus elismerését.
2. A nemzeti hatóságok iránymutatása, valamint a képzés és a tájékoztatás szisztematikus biztosítása még mindig nem széles körben elterjedt, részben az automatikus kölcsönös elismerés megvalósításának és a NARIC-ok működésének támogatására szánt nemzeti források korlátozottsága miatt. A Bizottság jelentése továbbá rámutat arra, hogy az oktatásban és képzésben alkalmazott elismerési gyakorlatok szisztematikus nyomon követése nem kellően kidolgozott.
3. Az automatikus kölcsönös elismerés továbbra is előrehaladottabb a felsőoktatásban, mint a felső középfokú oktatásban és képzésben, beleértve a szakképzést is, nagyrészt a bolognai eszközök által biztosított keretnek köszönhetően. Ezen eszközök alkalmazása azonban egyenetlen, például az EQAR-ban nyilvántartásba vett minőségbiztosítási ügynökségek által szolgáltatott információk és az oklevélmelléklet – többek között az Europass platformon keresztül történő – felhasználása esetében.
4. A felsőoktatásban részt vevő hallgatók továbbra is nehézségekkel szembesülnek a külföldi tanulmányi időszakokat követő automatikus kölcsönös elismerés lebonyolítása során, részben a tájékoztatás hiánya és az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer 2015. évi felhasználói útmutatójának korlátozott használata miatt. További bonyodalmakat okoznak az adminisztratív akadályok és a minőséggel kapcsolatos eltérő megítélések az intézményi karok szintjén. Bár az Erasmus+ programon belül a felsőoktatási intézmények kötelezettséget vállaltak arra, hogy teljes mértékben és automatikusan elismerik a mobilitási időszak alatt megszerzett krediteket, az elismerés még messze nem a norma.

5. Továbbra is állnak fenn kihívások a felső középfokú – köztük szakképzési –, a kiállító tagállamban a felsőoktatáshoz hozzáférést biztosító képesítések elismerése terén, a felsőoktatáshoz egy másik tagállamban való hozzáférés tekintetében. Ennek több oka is van, többek között az érintett gyakorlatok és szereplők sokfélesége, valamint a rendelkezésre álló eszközök korlátozott használata.
6. Hasonlóképpen, a felső középfokú oktatásban és képzésben – beleértve a szakképzést is – részt vevő tanulók esetében továbbra is kevésbé kidolgozott a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek automatikus kölcsönös elismerése. Az EU oktatási és képzési rendszereinek sokfélesége pozitívum, de ebben az összefüggésben kihívást jelenthet. A külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek elismerése összetett kérdés, például az említett sokféleség, az elismerési eljárások eltérései és a tagállamokban a megfelelő szintű közös keretek hiánya miatt;

EGYETÉRT AZZAL, HOGY:

1. Bár történt előrelépés, továbbra is akadályozza a tanulási célú mobilitást az EU-ban, hogy nem valósult meg a képesítéseknek és a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek az automatikus kölcsönös elismerése.
2. A bizalmon alapuló automatikus kölcsönös elismerés szilárd alapjainak az EU-ban való megteremtése mögötti lendület továbbra is erős. Az automatikus kölcsönös elismerés növeli az európai tanulási célú mobilitás vonzerejét, erősíti az oktatási és képzési intézményeket, és előmozdítja nemzetköziesítésüket. Emellett az oktatás és képzés javulásához, transzverzális készségek és kompetenciák elsajátításához, valamint jobb munkaerőpiaci lehetőségekhez vezet. A külföldi tanulmányi időszakok lehetőséget kínálnak arra, hogy pozitív, egész életre kiható tapasztalatokat biztosítsanak a fiatalok számára, és az élet későbbi szakaszaiban további mobilitáshoz vezethetnek. Hozzájárulhatnak az olyan kulcskompetenciák fejlesztéséhez, mint a többnyelvűség, az állampolgári kompetencia és a kulturális tudatosság.
3. Elengedhetetlen, hogy valamennyi érintett szereplő nagyobb erőfeszítéseket tegyen a 2018. évi ajánlásnak való megfelelés és az összes szükséges lépés 2025-ig történő megtétele érdekében. Mindenekelőtt le kell szögezni, hogy az automatikus kölcsönös elismerés attól függ, hogy a tagállamok együttműködnek-e a kölcsönös bizalom és átláthatóság előmozdítása érdekében.

4. Az automatikus kölcsönös elismerés előmozdítása érdekében ki kell építeni és fenn kell tartani a kölcsönös bizalmat és átláthatóságot, hogy időtállóak legyenek az európai oktatási térségnek és az EU-nak mint az oktatás és képzés globális szereplőjének építőkövei. Az európai oktatási térséggel kapcsolatos kezdeményezések, például az „Európai Egyetemek” kezdeményezés fontos mozgatórugói lehetnek az automatikus kölcsönös elismerésnek, és holisztikus perspektívát tesznek szükségessé.
5. Az oktatási és képzési rendszerek közötti bizalom és átláthatóság kulcsfontosságú eleme az automatikus kölcsönös elismerés biztosításának. Ezért – a szubszidiaritás kellő tiszteletben tartása mellett – minden döntéshozatali szinten fokozni kell az automatikus kölcsönös elismeréssel kapcsolatos bizalom és átláthatóság kultúrájának kialakítására irányuló erőfeszítéseket. A minőségbiztosítás kulcsszerepet játszik a bizalomépítés felgyorsításában azáltal, hogy kiemel módszereket és javítja az átláthatóságot. A bolognai folyamat és az EU – többek között a koppenhágai folyamat – keretében már elvégzett fontos munka folytatása ezért alapvető jelentőségű a bizalmon alapuló elismerési eljárások szempontjából. Az átláthatóság érdekében az elismerést elutasító határozatok egyértelmű indokolása, valamint az ilyen határozatokkal szembeni fellebbezés lehetősége a tagállamok megfelelő rendszereiben fontosnak bizonyulhat az egyének számára, illetve az elismerési rendszerbe vetett bizalom erősítéséhez.
6. Az uniós eszközök és kezdeményezések kulcsfontosságú szerepet játszanak a nagyobb mértékű átláthatóság kialakításában, és általában az elismerési eljárások automatizálásában. Ezek közé tartozik az Erasmus+ program és az Európai Képesítési Keretrendszer (EKKR), amely hozzájárul a képesítések átláthatóságának, összehasonlíthatóságának és hordozhatóságának javításához. E tekintetben fontos, hogy a nemzeti képesítési keretrendszerek naprakészek legyenek az EKKR tekintetében.

7. Egyrészt a digitalizációs folyamatokra és a képesítések hitelességének ellenőrzését megkönnyítő és egyben a csalások hatékony megelőzését lehetővé tevő digitális eszközök³ használatára, másrészt az Erasmus+ program keretében kifejlesztett eszközökre kell összpontosítani. Ezek az eszközök az oklevélmellékletekkel és a Q-Entry adatbázissal együtt hozzáadott értéket teremthetnek, mégpedig a költségek és az adminisztratív terhek csökkentése révén.
8. A rendelkezésre álló eszközök teljes körű kiaknázásán túl alapvető fontosságú a döntéshozatali folyamatban részt vevő személyzet bizalmának táplálása, fenntartása és további erősítése, valamint célirányos képzés biztosítása számukra annak érdekében, hogy megfelelően ismerjék az elismeréshez szükséges eszközöket és kereteket, valamint rendelkezzenek az azok megfelelő használatához szükséges készségekkel. Tekintettel arra, hogy a döntéseket gyakran intézményi vagy helyi szinten hozzák meg, a tanárok, oktatók, tanulók, vezetők és adminisztrátorok közötti kapcsolatok fejlesztése kulcsszerepet játszhat abban, hogy az automatikus kölcsönös elismerés gyakorlati lehetőséggé váljon. Az érdekelt felek – például tanárok, oktatók és vezetők – transznacionális együttműködési projekteken való egyéni részvételének, valamint mobilitásának lehetővé tétele pozitív hatással lehet az automatikus kölcsönös elismerés előmozdítására.

³ Ilyenek például az európai digitális tanulmányi tanúsítványok, az európai blokklánc-infrastruktúra, az Europass mobilitási igazolvány elnevezésű formanyomtatvány és az Europass bizonyítványkiegészítő (az Europass platform részeként), valamint az Europass platformhoz hozzárendelt nemzeti képesítési nyilvántartások, továbbá a külső minőségbiztosítási eredmények adatbázisa (DEQAR).

9. A felsőoktatási intézmények, valamint a felső középfokú oktatási és képzési szolgáltatók nemzeti kontextustól függő autonómiája alapvető fontosságú a sikeres európai oktatási térség létrehozásához. Ugyanakkor az automatikus kölcsönös elismerésnek a 2018. évi ajánlással összhangban álló következetes nemzeti megközelítése, valamint az elismerés nemzeti szintű nyomon követése csökkentené a megközelítések bonyolultságát és szükségtelen divergenciáját. Ez javítaná a kiszámíthatóságot, és egyben csökkentené mind a hatóságok, mind a tanulók adminisztratív és pénzügyi terheit. Kulcsszerepet játszhat ezekben az erőfeszítésekben az összes érintett szereplő – így például a felsőoktatási intézmények, a NARIC-ok, a minőségbiztosítási ügynökségek és az EKKR nemzeti koordinációs pontjai – bevonása, többek között a képzés, a tájékoztatás, a nyomon követés és a nemzeti iránymutatások kidolgozása terén. Ebben az összefüggésben a társaktól való tanulás fontos szerepet játszhat a legjobb gyakorlatok elterjesztésében mind a felsőoktatásban, mind a felső középfokú oktatásban és képzésben, hozzájárulva ezzel a nemzeti megközelítések Unió-szerte történő következetesebbé válásához.
10. Az ajánlás végrehajtásával kapcsolatos munka – a nemzeti körülményeknek megfelelően – ösztönözheti és megkönnyítheti az előrelépést az Unión kívül szerzett képesítések elismerése terén. A bolognai folyamatnak és az EU-nak az eszközeivel és keretével összhangban teljes mértékben ki kell aknázni a felsőoktatással kapcsolatos képesítések elismeréséről szóló, globális szintű UNESCO-egyezményt, mivel az elősegíti a nemzetközi hallgatói mobilitást, globális kontextusba helyezi az elismeréssel kapcsolatos kérdések alakítását, és ezáltal lehetőségeket teremt az európai felsőoktatás nemzetköziesítésére;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, hogy az intézményi autonómiának és a tudományos élet szabadságának kellő figyelembevételével, valamint a nemzeti körülményekkel és jogszabályokkal összhangban:

1. Konszolidálják és fokozzák azon erőfeszítéseiket, amelyek – a 2018. évi tanácsi ajánlással összhangban – a képesítések és a külföldi tanulmányi időszakok oktatási és képzési rendszereikben való automatikus kölcsönös elismerésére irányulnak.
2. A polgárok Unión belüli mobilitásának lehetővé tétele érdekében teremtsék meg a tudatosságot azzal kapcsolatban, hogy egy olyan képesítést, amely a kiállító tagállamban lehetővé teszi a felsőoktatás bizonyos szintjén való részvételt, automatikusan elismernek egy másik tagállamban is, mint olyat, amely a felsőoktatás azonos szintjén való részvétellel jogosít, anélkül, hogy ez sértené a felsőoktatási intézmények arra irányuló jogát, hogy egyedi felvételi kritériumokat határozzanak meg egyes programokra vonatkozóan.
3. Támogassák a felsőoktatási intézményeket a 2018. évi tanácsi ajánlásban meghatározott automatikus kölcsönös elismerés alkalmazásában, többek között egyértelmű iránymutatás és releváns képzés biztosításával. Amennyiben a felsőoktatási intézmények felelősek az automatikus kölcsönös elismerésért, támogassák őket a következőket nemzeti megközelítések előmozdításában.
4. Az átláthatóság fokozása és ezáltal az automatikus kölcsönös elismerésbe vetett kölcsönös bizalom erősítése érdekében biztosítsák, hogy a felsőoktatás külső minőségbiztosítását az EQAR-nál nyilvántartásba vett, az európai sztenderdekkel és iránymutatásokkal (ESG) összhangban működő független minőségbiztosítási ügynökségek végezzék.
5. A felső középfokú oktatás és képzés – többek között a szakképzés – összefüggésében összpontosítsanak a tanulási eredményekre, és folytassák a meglévő minőségbiztosítási eszközök fejlesztését az EQAVET-tel összhangban, hogy lehetővé tegyék a képesítéseknek és a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek az automatikus kölcsönös elismerését.

6. Törekedjenek szinergiák kialakítására az európai felsőoktatási térségen és az európai oktatási térségen belül annak biztosítása érdekében, hogy a két oktatási térség kölcsönösen erősítse egymást, előmozdítva ezáltal az automatikus kölcsönös elismerés folyamatainak átlátható és hatékony környezetét.
7. Ezzel összefüggésben biztosítsák, hogy teljes mértékben és megfelelő módon kiaknázzák a bolognai folyamat és az EU eszközeit az automatikus kölcsönös elismerésnek a felsőoktatásban való elősegítése érdekében. A szakképzés területén mozdítsák elő az automatikus kölcsönös elismerést a 2018. évi ajánlásban meghatározott hatókörben, a koppenhágai folyamat eszközeinek megfelelő alkalmazása révén. Ezen eszközök közé tartozik többek között az ECTS, az ESG, a DEQAR, az EKKR, a Q-Entry adatbázis, az európai digitális tanulmányi tanúsítványok, az európai tanulási modell, az Europass, az oklevélmelléklet, az Erasmus Felsőoktatási Charta (ECHE), az Europass mobilitási igazolvány, az Europass bizonyítványkiegészítő és az európai diákigazolványra vonatkozó kezdeményezés, továbbá az Erasmus+ program támogatásával kifejlesztett, illetve a bolognai folyamatból származó egyéb eszközök.
8. Működjenek együtt uniós szinten azért, hogy megosszák egymással a legjobb gyakorlatokat, valamint támogassák a társaktól való tanulást és az információcserét annak érdekében, hogy bizalmat és átláthatóságot teremtsenek az oktatási és képzési rendszerek között, valamint hogy előmozdítsák az automatikus kölcsönös elismerést – egyrészt a felsőoktatásban, többek között az európai egyetemek szövetségein keresztül, másrészt a felső középfokú oktatásban és képzésben, többek között a szakképzési kiválósági központokon keresztül.
9. Támogassák az automatikus kölcsönös elismerés eljárásaival kapcsolatos releváns információk megismertetését és terjesztését valamennyi érintett szereplő és érdekelt fél – például a tanulók, a felsőoktatási intézmények, a felső középfokú oktatást és képzést nyújtó szolgáltatók, köztük a szakképzési szolgáltatók, valamint a NARIC-ok és a minőségbiztosítási ügynökségek – körében. Ez lehetővé teszi majd a polgárok és a tanulók számára, hogy tudatában legyenek azoknak a lehetőségeknek, amelyeket az automatikus kölcsönös elismerés biztosít számukra a külföldi tanulmányok tekintetében, valamint hogy előmozdítsák az elismeréssel foglalkozó illetékes hatóságok általi következetes megközelítést.

10. Ezzel összefüggésben mérlegeljék a korábbi tanulás elismerését, valamint az oktatási és képzési ágazatok közötti átjárhatóság kérdését, különösen a szakképzés és a felsőoktatás közötti és azokon belüli átmenetek adott esetben történő, az oktatási szintek figyelembevételével való előmozdítását, hogy ezáltal el lehessen kerülni a tanulók megrekedését és meg lehessen könnyíteni a mobilitási lehetőségek teljes körű kihasználását.
11. Nyújtsanak további támogatást a NARIC-oknak, és tárják fel az elismerési rendszerek jobb nyomon követésének és értékelésének megfelelő módjait, felhasználva adott esetben a NARIC-ok, valamint más illetékes szervek és intézmények szakértelmét annak megállapítása érdekében, hogy szükség van-e további intézkedésekre.
12. Ösztönözzék az elismeréssel foglalkozó döntéshozók és a NARIC-ok közötti együttműködést a következetlenségek elkerülése, az automatikus kölcsönös elismerés hatékonyabbá és erőforrás-hatékonyabbá tétele, valamint a meglévő eszközök helyes alkalmazása érdekében. E célból hasznosnak bizonyulhat a NARIC-oknak az ENIC-NARIC hálózat önkéntes minőségbiztosítási rendszerével összhangban történő önértékelése és szakértői értékelése.
13. Folytassanak bizalmon alapuló, kölcsönösen előnyös és nagyvonalú, határokon átnyúló együttműködést a mobilitási lehetőségek javítása és támogatása érdekében, különös tekintettel a felső középfokú oktatásban és képzésben a hosszú külföldi tanulmányi időszakok előmozdítására. További erőfeszítéseket kell tenni a személyzet, az intézmények, a hatóságok és más érintett szereplők közötti cserék megkönnyítése érdekében. E tekintetben nagyobb mértékben kell igénybe venni az Erasmus+ programot, valamint az egyéb releváns uniós alapokat és programokat az együttműködés és a csereprogramok megerősítése céljából;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, hogy a szubszidiaritás és a nemzeti körülmények – többek között az intézményi autonómia – kellő figyelembevételével:

1. Támogassa a tagállamokat és működjön együtt velük – többek között a bolognai folyamat és a koppenhágai folyamat keretében – azáltal, hogy előmozdítja az együttműködést és az egymástól való tanulást az automatikus kölcsönös elismerésnek a felsőoktatásban és a felső középfokú oktatásban és képzésben – beleértve a szakképzést is – történő megvalósításának legjobb módjaival kapcsolatban, különösen azon területeket illetően, ahol még mindig vannak kihívások, ideértve adott esetben a szereplőknek és az érdekelt feleknek nyújtott célzott támogatást is.
2. A tagállamokkal szorosan konzultálva vizsgálja meg, hogy miként lehetne fokozni a tagállamoknak nyújtott támogatást annak érdekében, hogy előrelépés történjen a felsőoktatásban és a felső középfokú oktatásban és képzésben szerzett képesítések, illetve teljesített külföldi tanulmányi időszakok automatikus kölcsönös elismerésének megvalósítása terén. Ennek a legjobb gyakorlatok előmozdítására, valamint annak megkönnyítésére kell irányulnia, hogy a tagállamok, valamint az oktatási és képzési szolgáltatók – beleértve adott esetben a tanárokat és az oktatókat is – képzésben és kollegiális támogatásban részesüljenek. E támogatás során építeni kell a NARIC-hálózat szakértelmére, és adott esetben minőségbiztosítási ügynökségeket, valamint egyéb illetékes szerveket és intézményeket is be kell vonni. Ezzel összefüggésben vizsgálja meg, hogy a NARIC-ok szakértelme hogyan használható fel az automatikus kölcsönös elismerésnek a felső középfokú oktatásban és képzésben – adott esetben az általános oktatásban és a szakképzésben – való előmozdítására.

3. Az automatikus kölcsönös elismeréssel kapcsolatos munka előmozdítása érdekében továbbra is nyújtson támogatást a tagállamoknak – beleértve a NARIC-okat is – az Erasmus+ programon, a Technikai Támogatási Eszközön, valamint egyéb uniós finanszírozási programokon és eszközökön keresztül. Emellett támogassa a tagállamokat abban, hogy a meglévő eszközökre támaszkodva továbbfejlesszék az automatikus kölcsönös elismerést a felsőoktatásban és a felső középfokú oktatásban és képzésben, valamint hogy közös csatornákat alakítsanak ki az információk és a legjobb gyakorlatok megosztása céljából.
4. Továbbra is támogassa az EQAVET-nek a szakképzési rendszer szintjén megvalósuló szakértői értékelési folyamatát a bizalom és az átláthatóság megerősítése, és ezáltal a tagállamok közötti automatikus kölcsönös elismerés előmozdítása érdekében.
5. A felsőoktatásban és a felső középfokú oktatásban és képzésben való automatikus kölcsönös elismerésnek a tagállamok általi megvalósítását holisztikus megközelítés keretében támogassa annak mérlegelése révén, hogy az európai oktatási térséggel kapcsolatos, 2025-ig előterjesztendő stratégiai kezdeményezések – a meglévő eszközökkel, struktúrákkal és keretekkel összhangban – hogyan tudnák elősegíteni a 2018. november 26-i ajánlásban meghatározott célkitűzések teljesülését, valamint hogy ezek a kezdeményezések hogyan használhatók fel a bizalom és az átláthatóság előmozdítására.

Szakpolitikai háttér

1. A Tanács állásfoglalása (2002. december 19.) a megerősített európai együttműködésnek a szakoktatás és szakképzés területén való előmozdításáról (HL C 13., 2003.1.18., 2. o.).
2. Az Európai Tanács 2017. december 14-i következtetései (EUCO 19/1/17 REV 1).
3. A Tanács ajánlása (2018. november 26.) a felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről (HL C 444., 2018.12.10., 1. o.).
4. A Tanács állásfoglalása az európai oktatási térségnek a jövőorientált oktatási és képzési rendszerek támogatása érdekében történő továbbfejlesztéséről (HL C 389., 2019.11.18., 1. o.).
5. A Tanács ajánlása (2020. november 24.) a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó szakképzésről (HL C 417., 2020.12.2., 1. o.).
6. A Tanács állásfoglalása az oktatás és képzés terén az európai oktatási térség létrehozása érdekében és azon túlmutatóan folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről (2021–2030) (HL C 66., 2021.2.26., 1. o.).
7. A Tanács ajánlása (2022. április 5.) a hatékony európai felsőoktatási együttműködéshez szükséges kapcsolatok kiépítéséről (HL C 160., 2022.4.13., 1. o.).
8. A Tanács következtetései a felsőoktatási intézmények Európa jövője érdekében való megerősítéséről szóló európai stratégiáról (HL C 167., 2022.4.21., 9. o.).